

LIGEBEHANDLINGSNÆVNET

- PROCESSEN NÅR EN NÆVNSAFGØRELSE IKKE BLIVER EFTERLEVET

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

AGENDA

- 1 Ligebehandlingsnævnets pligt til at indbringe for domstolene
- 2 Ny prøvelse af sagen – retssagens genstand
- 3 Mandatarordningen – hvem er part og hvem råder over sagen?
- 4 Selve processen
- 5 Adgangen til at anke
- 6 Eksempel 1: Åbent hus-sagen
- 7 Eksempel 2: Formandssagen

LIGEBEHANDLINGSNÆVNETS PLIGT TIL AT INDBRINGE FOR DOMSTOLENE

Ligebehandlingsnævnslovens § 12

Stk. 1. Når nævnet har truffet afgørelse i en sag, orienterer sekretariatet parterne om afgørelsen og om muligheden for at indbringe sagen for domstolene.

Stk. 2. Hvis nævnets afgørelser og forlig, som er indgået for nævnet, ikke efterleves, skal nævnet på vegne af klageren eller Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution indbringe sagen for domstolene, hvis klageren eller instituttet anmoder herom.

- Hensigten er at sikre en effektiv gennemførelse af nævnets afgørelser
- Oversendelse til Kammeradvokaten, der herefter fører sagen på vegne af nævnet
- Ligebehandlingsnævnet kan ikke af egen drift indbringe en sag for domstolene

NY PRØVELSE AF SAGEN – RETSSAGENS GENSTAND

- Ny prøvelse af sagen
 - Ikke prøvelse af nævnets afgørelse som sådan
 - Prøvelsen i realiteten?
- Retssagens genstand
 - Kammeradvokaten nedlægger påstand om betaling af den godtgørelse, som klager blev tilkendt ved Ligebehandlingsnævnets afgørelse
 - Ikke muligt at nedlægge påstand om tilkendelse af højere godtgørelse eller medtage klagepunkter, som Ligebehandlingsnævnet ikke har givet medhold i

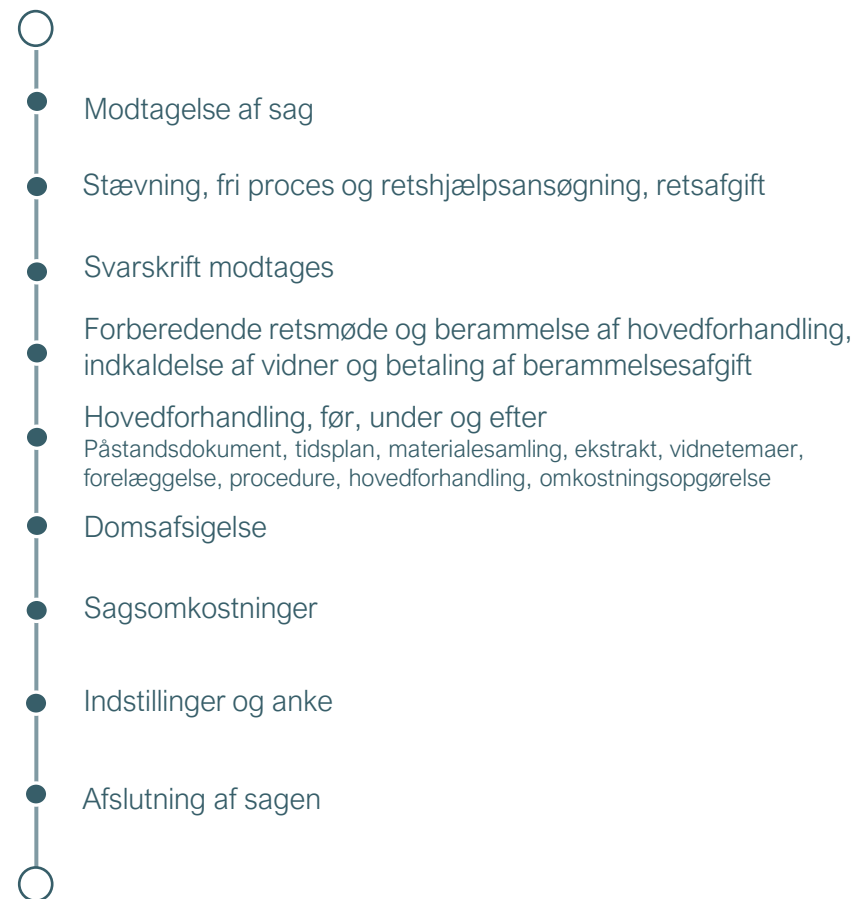
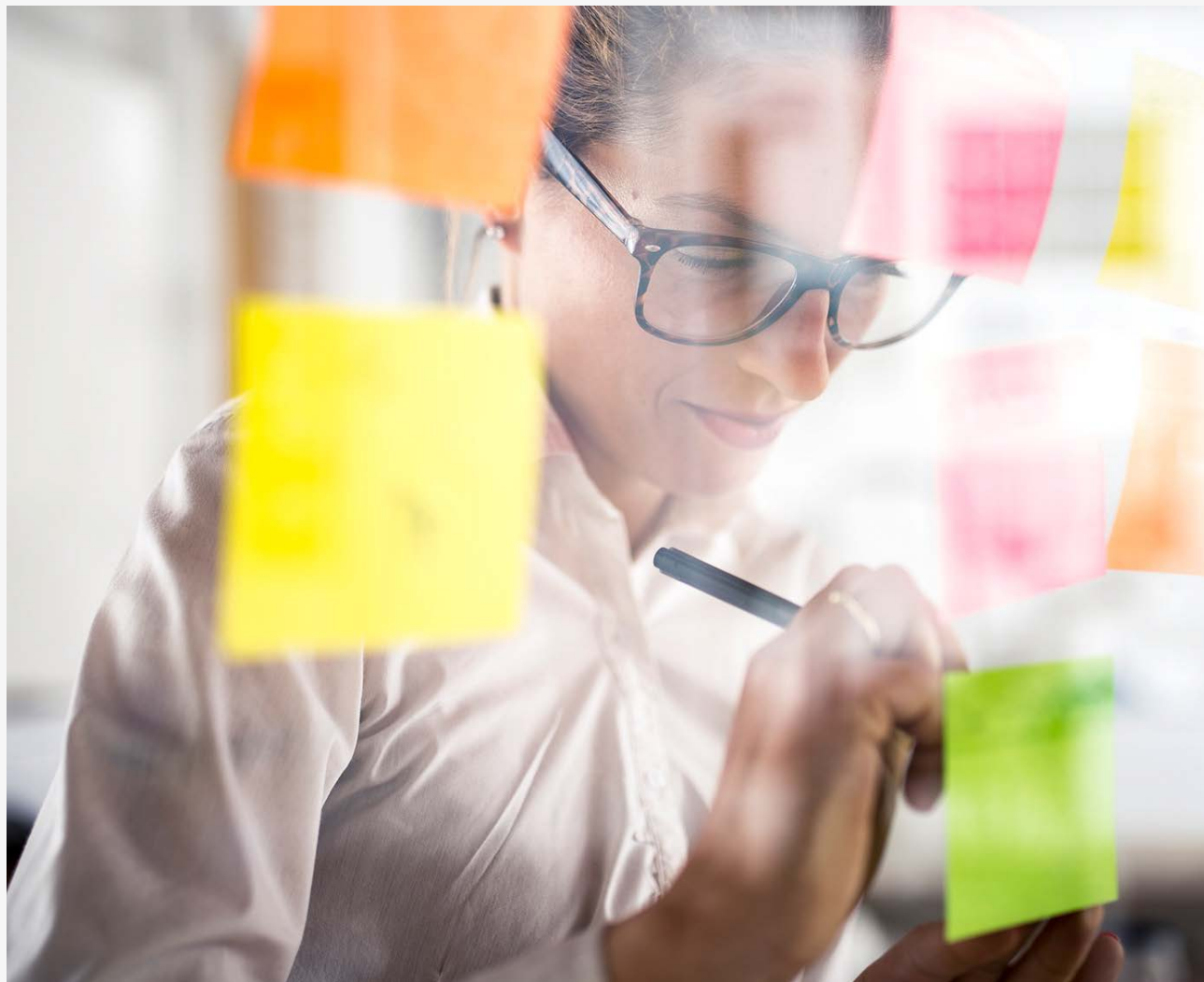

MANDATARORDNINGEN

- HVEM RÅDER OVER SAGEN?

- Under retssagen er Ligebehandlingsnævnet mandatar for klageren
- Det er klageren, som er part og som råder over retssagen
- Ligebehandlingsnævnet er ikke part og råder derfor som udgangspunkt ikke over sagen
- Hvem har beføjelsen til at hæve eller forlige retssagen?

SELVE PROCESSEN

ADGANGEN TIL AT ANKE

- Hvis modparten anker
 - Nævnet er forpligtet til at indtræde i ankesagen

- Hvis klientparten ønsker at anke
 - Nævnet er ikke forpligtet til at indtræde i ankesagen
 - Afhænger af en konkret vurdering på baggrund af ankeindstilling

EKSEMPEL 1 – ÅBENT HUS-SAGEN

Vestre Landsrets dom af 23. juli 2021 (BS-54115/2019-VLR)

Sagen i korte træk

- En sag om en idrætslærer, som blev afskediget fra en skole for af religiøse grunde at nægte at arbejde til et åbent hus-arrangement en lørdag
- Var kravet om fremmøde i strid med forskelsbehandlingslovens beskyttelse mod indirekte forskelsbehandling på grund af religion og tro?

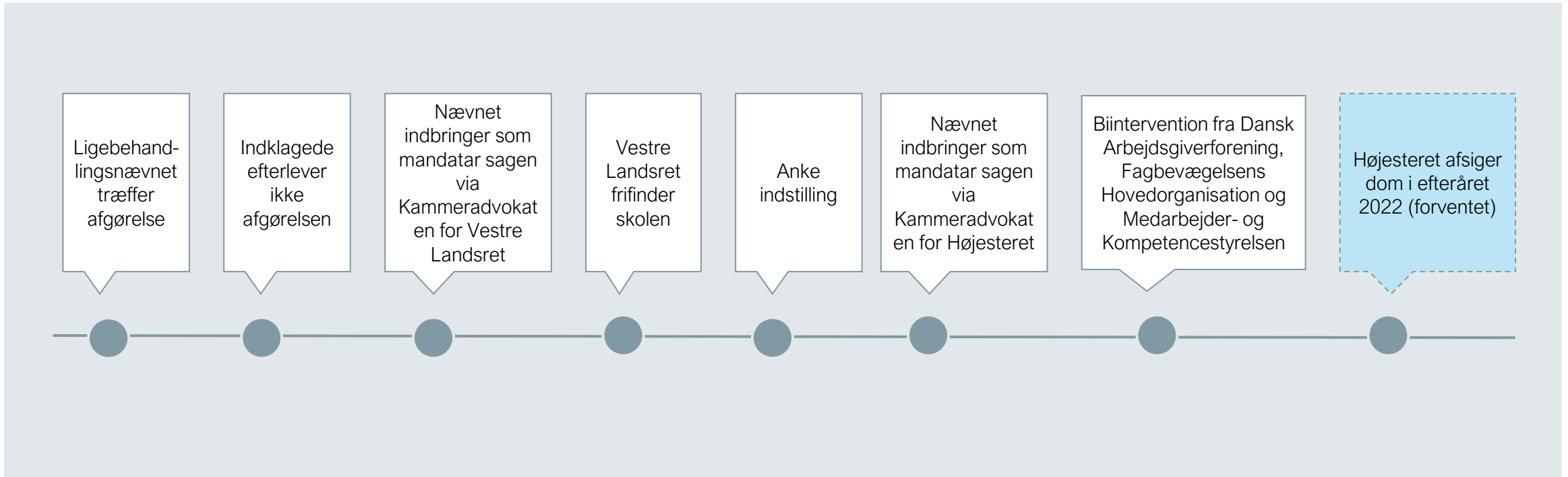
Resultatet i Vestre Landsret

- Kravet om fremmøde var indirekte forskelsbehandling
- Skolen havde dog løftet bevisbyrden for, at kravet var objektivt begrundet i et sagligt formål, at midlerne til at opfylde formålet var hensigtsmæssige og nødvendige, hvorfor det ikke var i strid med forskelsbehandlingsloven

Resultatet i Vestre Landsret - fortsat

- Ved bedømmelsen af, hvorvidt kravet om fremmøde var nødvendigt, lagde landsretten bl.a. vægt på,
 - at der efter ordlyden af beskæftigelsesdirektivets artikel 2, stk. 2, litra b, og forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 3, samt efter forarbejderne til denne bestemmelse ikke er grundlag for at fastslå, at kravet tillige skal være strengt nødvendigt
 - at skolen tillige havde begrænset kravet om fremmøde til kun 3 timer

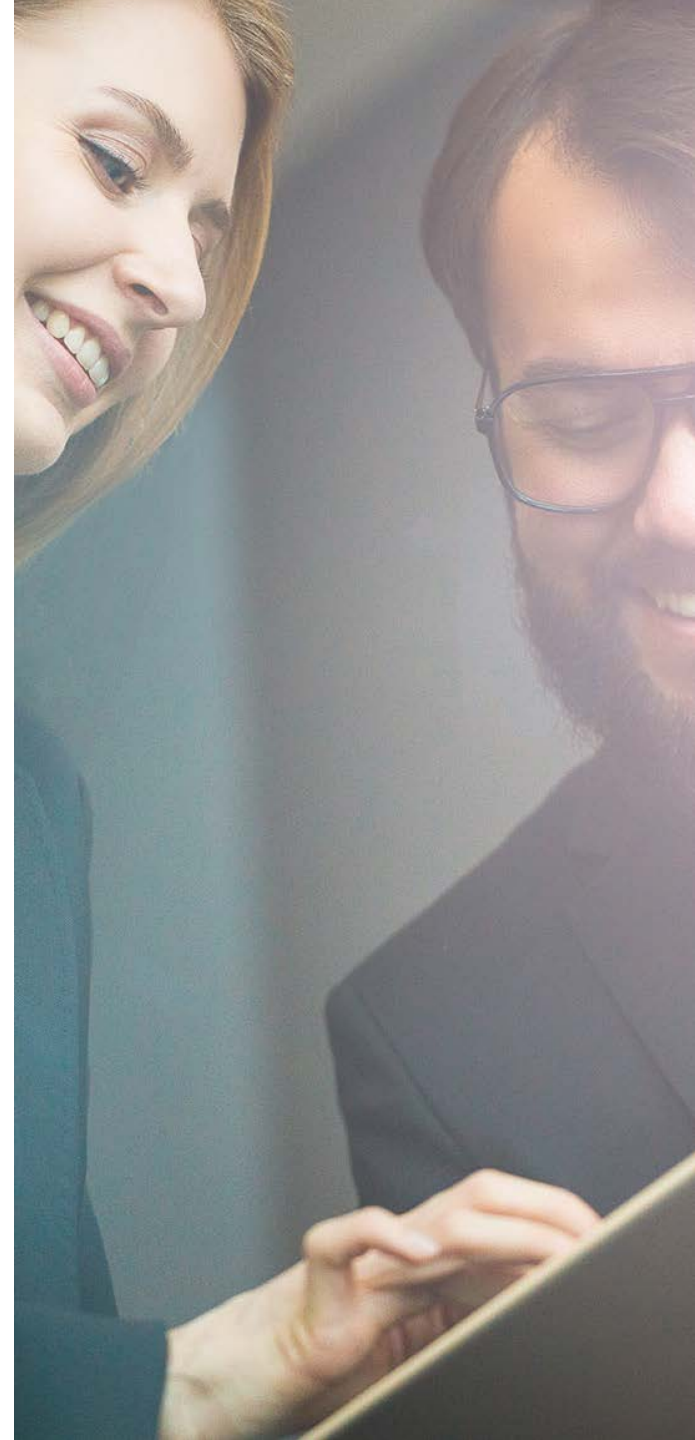
ÅBENT HUS-SAGEN: FORTSAT - PROCESSEN

ÅBENT HUS-SAGEN: FORTSAT - PROCESSEN

- Anket til Højesteret – hvorfor?
 - Landsrettens fortolkning af nødvendighedskravet i forskelsbehandlingslovens § 1, stk. 3, er efter Ligebehandlingsnævnets vurdering ikke korrekt eller i overensstemmelse med EU-retten
 - Det må anses for fastslået af EU-Domstolen, at indgreb i religionsfriheden, herunder ved forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, ikke blot skal være nødvendig. Det skal være strengt nødvendig
 - Landsretten indrømmer arbejdsgiveren et for vidtrækkende skøn ved vurderingen af nødvendigheden af forskelsbehandlede krav
 - Et tidsmæssigt aspekt er ikke relevant i vurderingen af, om forskelsbehandlingsloven er overtrådt

EKSEMPEL 2 – FORMANDSSAGEN

Sagen i korte træk

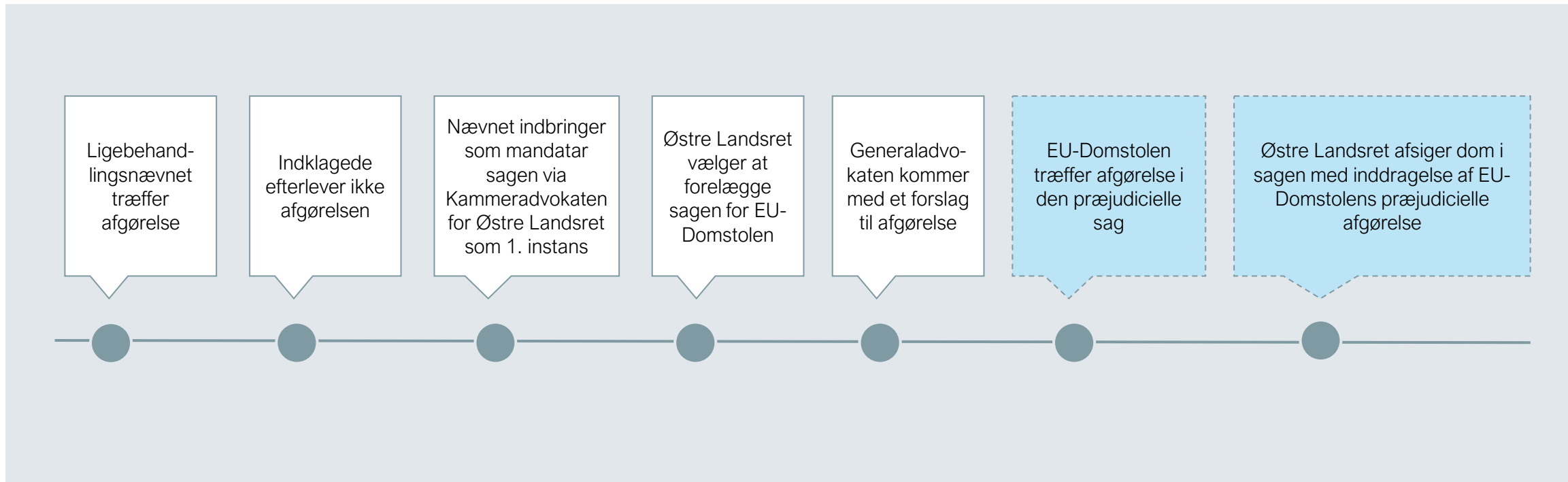
- Sektorformand i HK/Privat siden 1993
 - Politisk valgt og genvalgt
- Aldersgrænse på 60 år på valgdagen for opstilling til hvervet som formand
 - Fastsat i HK's vedtægter
- Afskåret fra genopstilling på ny til post som sektorformand på grund af alder (over 60 år)
- Indbragt for Ligebehandlingsnævnet, der gav den tidligere formand medhold
 - Godtgørelse på kr. 25.000

Sagens tema

- Forskelsbehandlingslovens anvendelsesområde
- Lønmodtagerbegrebet/lønnet beskæftigelse

FORMANDSSAGEN: FORTSAT - PROCESSEN

SPØRGSMÅL?

TAK FOR NU!

Poul Schmith har indgået aftale med VISDA, som omfatter billederne i denne præsentation.

Præsentationen og de heri indeholdte billeder er udelukkende til intern brug for modtageren og må ikke viderespredes.